

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

MOTIV FRÅN BOHUSLÄN. — AMATÖRFOTO. C. G. ALM.

20:DE ÅRG.

DEN 29 DECEMBER 1918

N:o 13

Foto. Hertberg, Stockholm.

Kliche: Bengt Skjervegaard.

Klas Thijm

När man ser direktör Claes Virgins namn rännas, sker det oftast i samband med ett insamlingsföretag i större stilt för något nationellt eller filantropiskt ändamål. Åtminstone har så varit förhållandet under det senaste tiotalet af år och litet mer. Hans namn är intimt bundet vid Barnens dags-idéns planterande på svensk mark, vid pansarbåtsinsamlingens storslagna resultat och vid skapandet af nya samt stärkandet i ekonomiskt afseende af redan förut beintliga företag till lindrande af sjukdom och nöd. Vid en blick på hans sociala gärning är man utan tvekan beredd att instämma i det vitsord, som vårt frivilliga sjukvårdsväsendes högste ledare prins Carl en gång gaf honom, nämligen att han visat "en sål'synt arbetsörmåga och en efterföljansvärd villighet att till det yttersta bruka denna i det godas och fosterlandets tjänst".

Sin borgerliga näring har Claes Virgin sedan ett tiotal år haft inom den svenska försäkringsbranschen. Född i Linköping den 17 december 1858, vann han vid unga år inträde vid statens järnvägar, och han tjänstgjorde till 1888 som stationsskrifvare. Då bestämde han sig emellertid för ett ombyte af ledningsbana, öfvergick till försäkringsväsendet och gjorde där en snabb karriär. År 1890 framträdde han som stiftare af Scandinaviska kreatursförsäkringsbolaget, som inriktade sig på en dittills rätt förbisedd försäkringsverksamhet, och efter ett par år var han färdig med ännu ett nytt företag, lifförsäkringsbolaget Valand, hvars styrelseordförande han numera är. I båda bolagen har Virgin alltsedan deras start fungerat som verkställande direktör och genom sin stora förmåga som organisator kraftigt främjat företagets stabila utveckling.

Det är uppenbarligen Claes Virgins organisatoriska talang jämte ett varmt intesse för allt samhällsgagnande arbete, som gjort, att hans tid och hans kraft kommit att i så stor utsträckning tagas i anspråk vid insamlingen af medel för betydelsefulla sociala syften, hvilkas realiserande ytterst varit beroende af den ekonomiska ledningens planmässighet och verksamhetsförmåga. Själft initiativrik och orädd för mödosamt arbete, införde han, som oivan antyds, Barnens-dagsinstitutionen i vårt land, och han kan alltså göra anspråk på den hederstitel, som tillagts den nuvarande "dags-generalen" Axel Eliasson: "Barnens dags p ppa". Åren 1905 - 08 ledde Virgin med entusiasm och energi Barnens dags insamlingar, och resultatet blef i konstanter öfver 300,000 kr. en god siffra i betraktande af dåvarande penningvärde. Under 1906 hann Virgin äfven arrangera ett industriloteri, som försåg det af professor E. Welandar startade Lilla hemmet för nereditarsyfilittiska barn med erforderligt byggnadskapital. Genom Virgins varm hjärtade och kraftiga initiativ tillkom äfven år 1908 Kronprinsessan Margaretas vårdanstalt för tuberkulösa barn, där under årens lopp ett betydande antal sjuka småtingar erhållit god vård och stärkta krafter. Anstalten leddes med aldrig sviktande omtanke af Virgin till i fjol, då den som gåiva öfverläts på Stockholms stad. Hälsovårdsnämnden kunde vid gåivans mottagande tryggt betyga Virgin samhällets varma erkänsla för det stöd, han genom sin verksamhet för anstalten beredt hufvudstadens sjukvård.

När efter pansarbåtsbeslutets upprivande 1912 fosterlandsälskande krafter satte sig i rörelse för att genom enskilda ekonomiska offer motvåga de politiska manövrerna i försvarihågan, var Virgin genom sin tidigare verksamhet så godt som sjaliskritiven till styrelseledamot och verkställande direktör för Svenska pansarbåtsföreningen. Han ledde med van och saker hand den stora insamlingen, hvars resultat, som bekant, blef 17 $\frac{1}{4}$ miljoner kr. — en summa, hvilken icke enda ett täckte kostnaderna för pansarbåten "Sverige" utan också räckte till yterligare två

pansarbåtar och arskaffande af tre vedettbåtar. För sin kraftiga medverkan vid denna insamling blef Virgin af Kungl. Örlogsmannasällskapet hedrad genom kallelse till dess hedersledamot.

När ta gång Virgin togs i anspråk för ett stort och viktigt insamlingsarbete var 1913, då barnförämlingen drog svårt härjande fram öfver landet. Det galdde att bispringa epidemiens många olyckliga offer, och Föreningen för barnförämlingens bekämpande bildades med Virgin som verkställande direktör. Insamlingens resultat blef icke mindre än 680,000 kr., och Svenska vanförestaltarnas centralkommitté, som medverkade vid medlens fördelning, blef genom denna vackra nationalinsamling satt i tillfälle att på ett vida mer energiskt sätt och med vida större ekonomiska hjälpmedel, än som eljest varit möjligt, arbeta på nåendet af sitt mål, ordnandet af en god vanförestald i Sverige. Utan tvifvel har Virgins enastående arbetsprestation varit den förnämsta anledningen till, att insamlingen gaf ett så godt resultat.

Under den för Ruda korset brydsamma och arbetsfyllda tiden omedelbart efter krigsutbrottet fungerade direktör Virgin som t. f. sekreterare och förståndare å dess centralrådsexpedition, och han gjorde därvid det frivilliga sjukvårdsväsendet stora tjänster. Samma år — 1914 — organiserade han äfven ett industriloteri till förmån för Lärarinnornas älderdomshem Ro, hvarigenom detta behjältsvärda företag tillfördes ett byggnadskapital af 68,000 kr.

Från direktör Virgins verksamhet under de senaste åren bringas i erinran, att det var han, som tog initiativet till anskaffande af medel för hufvudstadens förseende med ett effektivt luftförsvar och f restod den för ändamålet igångsatta insamlingen, som inbragte tre fjärdedels miljoner kronor. Han var äfven vintern 1916 - 17 ordförande i mottagningskommittén för bondelagsmännens storslagna julegåva och öfvervakade fördelningen af de från alla landsänder inströmmande naturbidragen till inemot 21,000 personer. För närvarande förestår Virgin en insamlig genom tre industriloterier till förmån för den frivilliga hjälpverksamheten i Solna församling. Det s. k. Solnaloteriet är, som bekant, ännu icke avslutat men väntas inbringa 150,000 kr.

Claes Virgins verksamhet har alltid besjålats af ett varmt fosterländskt sinnelag och en öm omtanke om de sjuka och svaga. Där han sett det möjligt att genom ordnad samverkan mellan bättre lotade och offervilliga människor öfver hufvud uträtta något godt har han snabbt ställt sin organisatoriska förmåga och arbetskraft till förfogande, och han har förstått att slå till i det rätta psykologiska ögonblicket, när det varit lätt att tända entusiasmen för en sak och medän känslan för densamma varit ung och lifskraftig. Ännu är han spänstig till kropp och själ, och man kan därför hysa förnoppningar om, att han alltjämt skall gripa sig an med sådana allmännyttiga uppgifter, för hvilkas lösande han är den rätte mannen att träda i spetsen.

Till dato belöpa sig de under Claes Virgins ledning insamlade penningsummorna för försvars och filantropiska ändamål på öfver 20,200,000 kr., och siffran kommer helt visst att befinna sig i oafbruten tillväxt, om den outtröttlige arbetaren får vara i okvald besittning af hälsa och krafter. Fortroendet för hans duglighet och förmåga af verksamhet är fast; därpå har han fått mottaga talrika bevis i form af yttre utmärkelser, en mängd tacksamhetsbetyger ser m. m. Och många vänner har han förstått att fasta vid sin person, väner bland hög och låg, hvilka haft honom i hjärtligt minne på hans i dagarna inträffade sextioåriga födelsedag.

Einar Andersson.

SONEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF **BO BERGMAN.**

DET var några gamla herrar som stängt ute tiden så godt det lat sig gora — på ett par tre timmar "La vie est une affaire brutale", säger Turgenjeff. De hade den äran att veta af det. Men det kan vara skönt ibland att glömma hvad man vet, och de gamla herrarne hade tagit vinet och ungdomsminnena till hjälp och kvällen hade gått.

Nu befann sig krigsrådet ensam på hemvägen. Han försvann i ett snöglöpp, men i den stämning han var gjorde vädret honom ingenting eller bara godt. Liksom vinet nyss plånat ut den tid som var omkring honom, plånade nu de vråkande snömassorna ut dagens Stockholm. Under och bakom allt detta hvita kunde han drömma sig till en förgången stad med gladare människor och lättare lif. Hans barndoms stad. Där han stretade fram mot blåsten saknade han för tillfället mest de gamla skallrande lyktorna från torr, med lågan som en fridlös själ. Det var poesii i detta. Hvad var en lykta nu? En glasburk med en auerbrännare i — kall, likgiltig, oberörd af alla vädrens makter.

Han bodde på Norrtullsgatan. Inför "spökslottet" vaknade åter allt det gamla. Han mindes julkalas och slädpartier, när man passerat förbi här och skrämt upp hvarandra med en massa härresande historier. Alltid låg det mystiska huset mörkt; bara i ett enda fönster brukade en lampa brinna. Där satt en gammal vetenskapsman och läste och läste, fast han var nära hundra år. Och i den svarta trädgården bakom huset gick skuggan af en kofferdikaptens omkring och leta efter en återgård skatt. Den gamle vetenskapsmannen, som inte trodde på sådant där, hade aldrig sett honom. Men det fanns annat folk som ha e ögon i hufvudet, och de hade sett och kunde berätta.

Porten slog igen med en smäll efter krigsrådet. Hans eget hus föreföll honom i detta ögonblick som ett spökslott äfven det, och han suckade tungt. Han hade stannat i trappväggen; hjärtat krånglade en smula efter vinet och den ansträngande promenaden. Först när han pustat ut i sin gungstol, kände han sig lugnare. Gungstolen var älderdomens vagea; hvarför hade tiden gjort sig af med den? Krigsrådet älskade denna fua och omoderna möbel, som han fann vacker därför att den var bekväm. Och så var den inte så känslös som andra möbler, den lydte sin herres sinnesstämning — alldeles som de gamla gaslyktorna lydte vädrets.

I matsalen stod kvällsbordet dukat med två kuvert som vanligt. Det ena var för krigsrådet och det andra för hans son löjtnanten. Men löjtnanten var död nu sedan ett halfår. Han hade störtat under en terrängridt och fått bröstskogen krossad; den tomma stolen vid bordet fick emellan stå kvar, det var en fix idé hos fadern, han kände sig inte så ensam då, hade han sagt till husförestånderskan. Och gamla Vilma hade nickat och gråtit en skvätt öfver den kära unga herrn, som hon sett i kolt och uniform och hjäpt till att skämma bort efter salig fruns död.

Nu kom hon in med tét. Hon var lifen och skrynklig som ett juläpple, och mindre och skrynkligare blef hon för hvarit år som gick. Krigsrådet motsåg med oro den dag när hon skulle försvinna som ett törst skinn för luftdraget.

— God kväll, sade hon.

Och hon neg, det var något som hon aldrig kunde vänja sig af med. Tekannan darrade i hennes hand. Krigsrådet blef sittande i sina tankar; de voro inte längre så glada som för några timmar sedan. Utan att veta det stirrade han på den tomma stolen midtemot. Och plötsligt hände det något. Stolen var inte tom!

En ung man satt i den, litet framåtlutad, med de stora blåa ögonen rätt in i krigsrådets blick och med ett uttryck som om han ville säga något. Han både liknade och inte liknade löjtnant Gregor. Han såg äldre ut, och han hade inte det spotska och afvisande draget kring munnen, inte det tillknäppta i hela sin hållning som skilt far och son åt medan han lefde. Hans min var oerog och sorgsen.

Synen räckte karske bråkdelan af en sekunda, men den var alldeles tydlig. När krigsrådet kom till sig igen, kände han hjärtat dunka som en stångjärnshammare. Han strök sig förvirrad öfver pannan; den var våt af svett. Om någon för en timme sedan sagt honom, att han, Sven Julius Kryssander, gammal garvald rationalist och skeptiker, skulle bestå sig med någonting sådant som hallucinationer, hade han bedt honom gå hem och lägga sig och ta vara på sitt förstånd. Aldrig hade han varit med om något dylikt förut. Han kom återigen att tänka på portvinet. Om det bodde andar i det, fick han afstå hädanefter. Kanske var det också bäst att han gick till sin läkare med hjärtat i morgon.

Ett brompulver lugnade en smula, men på närmaste timmarna var det i alla fall inte att tänka de närmaste timmarna. Krigsrådet gick in till sitt och tog en bok. När han last ett par sidor hade han ingen aning om hvad det stod där. Visionen släppte inte sitt tag öfver hans inbillning, och han begrep mycket väl hvad den hade att säga honom — bara detta helt enkelt att hans son aldrig komur hans tankar, att saknaden inte ville läka sig, att han själf var rotlös i lifvet nu med den stora tomhetens isbläst kring sig. Men det tomaste af allt var att han inte ens kände sig säker på att ha några rötter i denna saknad. Kunde en främling sakna en främling?

Ty som främmande för hvarandra hade de gått i sitt dagliga lif, han och Gregor. Ingen övnskap, men heller ingen förtroelighet. Allt som hans son växte upp hade krigsrådet föränat sig öfver hur olik Gregor var sina dagars upphof och hur olik för resten hela den nya generationen var den gamla, som han själf tillhörde. Den nya föreföll honom både bättre och sämre än hans egen. Mycket starkare och klarare tro på sig själf och sin väg, men tråkigare, trängre, fattigare på något vis, utan något skimmer öfver sig, utan spänning och väntan, och glupsk bara på det som låg inom räckhåll. Hur annorlunda mindes han inte sin egen ungdoms oro och villrådighet och hunger! Man var inte färdig med detsamma på den tiden. Ibland blef man till och med gammal utan att bli färdig, men det var märkvärdigt hur lifvet i stället på det viset förblef ungt. Och rikt. Och outtömligt. För hans generation hade de tio fåglarna i skogen — tväremot det gamla visa ordspraket — alltid varit bättre än den enda fågeln i handen.

Nu för tiden höll man hårdt om den fågel man fått tag i. Krigsrådet hade uppsnappat både ett och annat af Gregor och hans kamrater, när de förhandlade om sitt arbete eller sina nöjen. Alltid var det samma nyktra syn på tingen. Hur mycket fick man, hvad kostade det, lönade det mödan? De voro inga kostföraktare dessa unga herrar, men syndare voro de inte, ty de trodde inte på synden. De togo allting "naturligt". De räknade ut framtiden som de räknade ut kulbanan på artilleri- och ingenjörhögskolan eller beforuran i ämbetsverket. Och de gingo rakt på målet — inga snedsteg som betydte något, ingen tvekan.

Om Gregor ändå hade gjort honom "sorg" en enda gång! Men sorgen var att han inte gjorde det. Han skötte sig oklanderligt, regemenscheiten hade ingenting att anmärka, det faderliga underhållet öfverskreds aldrig, inga ledsamma papper förekommo och inga

Forts. å sid. 198.

Amatörfotografi

Kista: Bengt Sjöberg

FIL. KAND. H. BAUMBACK, UPSALA; En märklig examina.

nen aflade sin fil. kandidatexamen. Det är tydligen på ifriga framställningar utifrån herr Baumback slutligen förmått taga detta steg, som hans gedigna bildning i såväl humanitära som andra ämnen för länge sedan berättigat honom till. På grund af sitt mångsidiga och djupa vetande anses han äfven i Upsala som en sannskyldig Polyhistor. Herr B. är född 1857 och västgöte till bördan.

*

Guldhorset, scouternas högsta utmärkelsestecken, har i dagarna till-

Den originelle småländske bildsnidaren *Axel Petersson* i Döderhult fyllde den 12 december 50 år. Alltfrån sin första utställning i Oskarshamn 1906 har den säregne konstnären eröfrat en gifven plats inom vår svenska konst. Hans dräpliga, sturdom väl satiriskt bitande, men stundom med verkligt öfverlägsen humor utförda träfigurer i bildsnideriet — en pendant till Albert Engströms älfven de enastående karrikatyren — äro numera kända af en och hvar i Sverige och äfven utom vårt lands gränser.

*

En i Upsala universitets annaler sällsynt examen har i dagarna aflagts därstädes, i det att fil. studeranden *H Baumback* elter att ha vistats 85 terminer vid universitetet med högsta betyg i språkliga äm-

AXEL PETERSSON I DODERHULT, den berömda träskulptören, 50 år den 12 dec

Därunder: BERTIL LINDGREN, tilldelad guldhorset, scouternas högsta utmärkelsestecken, för räddning med fara för eget lif.

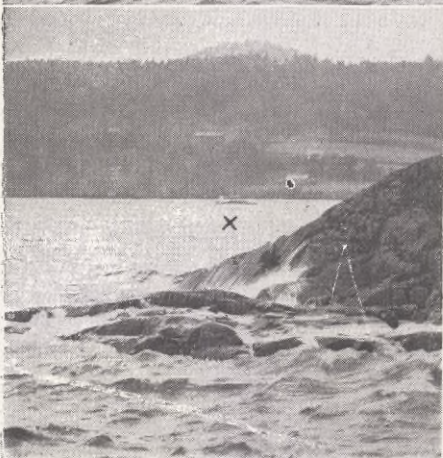
delats 18-åriga studeranden *Bertil Lindgren*, som till bruksägaren Axel Lindgren på Norums bruk i Värmland, för en räddningsbragd med fara för eget lif som denne utförde, då han i V ngåkersån i närheten af Sälstaholms slott i Södermanland räddade en 19-årig flicka från drukning. Den modiga

Foto. Wassberg, Borås.

Kista: Bengt Sjöberg

ÅNGAREN PER BRAHE i sitt nuvarande läge i Håstholmens hamn. I bakgrunden synes Omberg. Nederst en detaljförstoring visande den förlista ångarens läge.

och behjärtade handlingen, som nu vunnit sin vackra belöning, utfördes redan i augusti 1916, då räddaren endast var 16 år gammal.

*

Ännu lefver i klart minne den ohyggliga fartygskatastrof i Vättern då ångaren *Per Brahe* spärlost försvann med man och allt. Senare har fartyget anträffats liggande endast på 20 fannars djup och omkring 100 meter närmare land än man beräknat. Häraf att döma synes kaptenen afsiktligt ha styrt mot land för att söka sätta sitt fartyg, som sannolikt genom förskjutning af lasten erhållit en i det hårda vädret ödesdiger slägsida, på grund. Synbarligen har ångaren dragits mot djupet innan den lyckats nå grundare vatten.

Ett ståtligt *Birger Jarlsmonument*, efter skulptören Gustaf Sandbergs modell hålles f. n. på att uthuggas i sten för att senare placeras invid tornet på Stockholms nya stadshus. Monumentet är formen af en sarkofag med Birger Jarls bild öfverst och hans samt brödernas och barnens vapen på sidorna rundt omkring

ETT BIRGER JARL-MONUMENT AF GUSTAF SANDBERG FÖR STOCKHOLMS NYA STADSHUS.

Vid reparation förlidet år af den gamla Djurgårdsstadens *apotek Vasen*, Allmänna gränd 3 A, gjordes ett synnerligen intressant fynd, en serie väggmålningar, härstammande från rokokotiden. På bekostnad af Stockholms stad, ägare till huset, blefvo de dyrbara fynden fullständigt aftäckta samt lagade och konserverade af fröken *Hedvig Eichhorn*. Vid samfundet S:t Eriks årsmöte den 27 november framlade amanuensen vid Nordiska muséet, doktor Arvid Bäckström resultatet af den undersökning af målningarna han på uppdrag af S:t Erik verkställt.

Huset, där fyndet gjorts byggdes omkring 1760, sannolikt af borgmästaren *Gustaf Kierman*, framstående medlem af hattpartiet och direktör för Ostindiska kompaniet, död 1766. En af dess salar försågs med väggmålningar på puts, föreställande de fyra elementen, af hvilka dock ett "Elden" saknas, det har förmodligen från början symboliserats endast genom eldstaden. I salens hörn voro fyra af sinnena, Smaken, Lukten, Hörseln och Synen, representerade. Målningarna äro i Watteaustil med ramverk i cirklad ornamentik, säkerligen efter mönster af franska gravyrer från århundradets början. Som deras mästare uppgaf doktor Bäckström förslagsvis den i svenska konsthistorien redan något bekante *David von Cöln* (död 1763) eller hans son *Lorens*.

Den gamla 1700 talsbyggnaden går emellertid nu på grund af den nya flottstationsanläggningen ovissa öden till mötes, och det är däriör af synnerlig vikt få de egenartade väggmålningarna tillvaratagna och förflyttade till annan lämplig plats, exempelvis Nordiska muséet.

EN AF DE Å APOTEKET "VASEN" Å DJURGÅRDEN FUNNA GAMLA VÄGMÅLNINGARNE "HÖRSELN".

APOTEKET "VASEN" en 1700-talsbyggnad på Djurgården som sannolikt kommer att försvinna i samband med den nya flottstationens ordnande.

Forts. fr. sid. 195.

äventyr, där krigsrådet fick betala uppvaknandet och morgondagen. Korrekt, artig, uppmärksam och säker på sig själf vill den unga mannen i sitt hem som utanför hemmet, och de små närmanden, som fadern försökte, stannade alltid på halfva vägen.

— Min son behöfver mig inte, sade krigsrådet till sina vänner. Och han tillade med en liten suck: han behöfver inte ens mina pengar.

Han försökte gardera sig bakom en gemytlig ironi, som sonen inte tycktes uppfatta, och hur väl insåg han inte för resten själf att det bara var den svages vapen. I sitt innersta hjärta hyste han mycket respekt, stor kärlek och några uns ovilja gentemot Gregor. Oviljan berodde på hvad han inbillade sig att hans son tänkte om honom. Var han någonting annat än "gubben" för den unge mannen?

Och så kom katastrofen. Den första tiden efter olyckan blef smärtan allt för fadern. Den dödade alla andra tankar. Först så småningom började grubblat om hur pass mycket han haft del i den dödes lif att förbittra själfva saken. I löjtnantens rum stod allting orördt. Hans lådor voro länge öppnade. Men en dag tog krigsrådet och låste upp skrifbordet och buntade ihop alla papper och kastade dem på elden utan att läsa ett enda: han ville inte stjåla sig till några hemligheter. Döden skulle inte få ge honom hvad lifvet inte velat.

Nu i kväll, när han vandrade sömnlös i sitt rum, kom han plötsligt att tänka på detta. Han borde kanske ändå inte ha förstört papperen. I hallucinationen hade den döde sett ut som han burit på någon hemlighet, och nu var den i så fall ohjälpligt aska. Krigsrådet skrattrade åt sig själf. Han var en gammal idiot. Hastigt klädde han af sig och gick i säng, och regnet på fönsterblecket hjälpte bättre än sömnpulvret. Om en halftimme sof han med en gammal ambtsmans vördnadsvärda och melankoliska snarkningar.

Det blef ingenting vidare med hans hallucination. På morgonen var han ytterst olivad att tänka på den, och så glömde han alltsammans till sist. Och dagarna gingo, och lifvets affär blef allt brutalare. Det var så många unga löjtnanter, som störtade under dödens terrängrid, och så många gamla krigsråd som inte visste någon råd. Krigsrådet Kryssander var inte den ende med sorgen till gäst. Och gamla Vilma neg och spökade, och allt blef så överkligt emellanåt. Hela det vackra lifvet sjönk undan i ett spökrätt töcken, där man gick omkring utan att kunna se två steg framför sig.

Men en dag stod Vilma inne hos krigsrådet och neg djupare än vanligt.

— Jag skulle be... det är inte för min räkning, men det är en ung människa därute...

— Och hvad är det med den?

— Jo, hon vill så gerna tala med krigsrådet, hon kände löjtnanten och...

Krigsrådet spetsade öronen. Kom det nu i alla fall det där som låg bland de uppbrända papperen? Han hade svårt att dölja sin nyfikenhet.

I salongen satt en ung dam, som hastigt reste sig. Hon rodnade inför krigsrådets hälsning, men behärskade sig tämligen snart. Hvarken hennes utseende eller uppträdande eller klädsel hade något frappant; hon var lång och gråblek i hyn, med vackra ögon, stor, mjuk, känslig mun, bar en enkel promenaddräkt och en portfölj under armen och liknade närmast en kontorsmänniska.

— Mitt namn är Marla Lind, sade hon.

— Ni kände min son?

— Ja.

— Min husförestånderska talade om det. Förlåt mig, är ni två bekanta?

— Nej, inte närmare. Jag har bara träffat henne

ett par gånger. Här. Ja, jag förstår att det förvånar krigsrådet, och jag måste tala ut. Var barmhärtigt mot mig, säg ingenting, låt mig få tala. Er son och jag höll af hvarandra. Hvad Gregor var för mig skall jag tacka honom för så länge jag lever, och hvad jag kände vid hans död det kan jag inte sitta här och säga...

Krigsrådet väntade teatersnyftningen och spetsnåduken mot ögonen, men han tog miste. Han kunde irte upptäcka så mycket som ett stänk i blicken. Bara en latt dallring i rösten.

— Jag tick inte vara hos honom när han dog. Ibland tyckte jag att jag visste allt om honom, och ibland att jag inte visste någonting alls. Jag var bara en liten del af hans lif. Han var hela mitt. Och så när han var död kom det öfver mig en så dan förtvillad längtan att få se hans hem, hans rum, att få röra vid något som han ätt, och jag anförtrode mig åt Vilma, henne kände jag af Gregors berättelser, och hon lät mig slippa in...

— Brukade min son tala om henne?

— Ja, ganska ofta.

Det kom ett par hårda streck i pannan på krigsrådet. Men han bet ihop tänderna om den fråga, som låg på tungan. Hade Gregor aldrig talat om honom? Eller om han talat, hvad hade han sagt?

Den främmande teg och såg i golvet. Och plötsligt märkte krigsrådet att hon grät — stilla, men hejdlöst och utan ett försök att döja det. Han kände sig litet vimmelkantig till mods. Han visste ju ännu inte alls hvem hon var och hvad hon ville, äiven om han kunde ana det sista. Det var naturligtvis den gamla vanliga historien, som slutade i en penningfråga. Herre gud, så fick hon väl låta sitt hjärta. Han kunde inte gerna fråga hur mycket hon ville ha för allt hvad Gregor varit för henne.

— Men när jag sett hans rum, hon såg upp ur tårarna, ville jag också se hans far. Jag ber er förlåta min påflugenhet. Jag skall strax gå. Gregor talade så mycket om er...

— Om mig? Verkligen.

Krigsrådet gjorde en sur grimas.

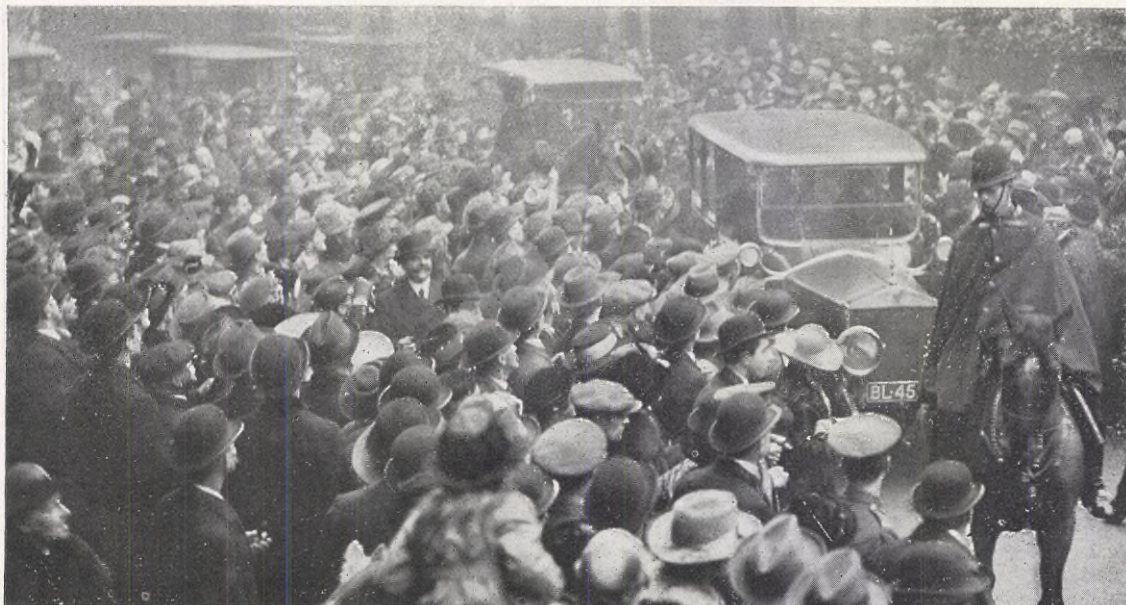
— Jag begrep att han dyrkade er. Men ni får inte bli ond, han var visst också en smula rädd för er. Han påstod att ni inte förstod honom. Han kunde inte tala med er, pappa är så ironisk, brukade han säga, och så blir jag hård själf... men Gregor var inte hård! Ack, jag vet inte, aibröt hon sig, hvarför jag sitter och plågar er med detta. Jag angår er ju inte, jag kommer ramlande in i ert hus som en okänd, har inga rättigheter och begär inga, och Gregors och min hemlighet borde ju inte angå någon annan än oss — nu när allt är förbi. Men jag har inte kunnat låta bli. Jag förstår mig inte själf.

Hela hennes säkerhet hade med ens försvunnit. Hon såg plötsligt skrämmd ut, som om hon vaknat ur en dröm och i hastigheten inte kunde klara hvar hon befann sig. Och ödmjuk och förvirrad som en supplikant reste hon sig för att gå.

Då var det som krigsrådet också vaknat. Han hade en känsla af att han först nu fick riktigt syn på den besökande. Under hela tiden förut hade han inte sett henne utan sin son därför att i allt hvad han sagt hade han omedvetet sökt efter Gregor, efter hans ord, efter den döde som kommit till honom i en annan och som en annan än han trott honom vara. Nu såg han en ung, blek människa stå framför sig, färdig att lämna honom lika hastigt som hon infunnit sig. Och han greps af en obetvinglig sympati för den okända, som inte längre var okänd, och af en lika stark oro att förlora henne. Han tyckte att det skulle vara det sista han hade råd till. Den besynnerliga visionen för en tid sedan dök också upp

Forts. å sid. 207.

SEGRARNES TRIUMF I LONDON.

Efter fotografi

Kliché: Bengt Skjervegårds

NÄR MARSKALK FOCH ANKOM TILL UTRIKFSMINISTERIET I LONDON där ententens statsmän möttes i och för diskussion om preliminära fredsörhandlingar. Marskalk Foch var dagens hjätte utanför liksom innanför ministeriet.

Oivanstående bild är tagen från *marskalk Fochs* besök i London de första dagarna i december, där hans närvaro påkallades genom den kända preliminärkonferensen rörande ententens gemensamma intressen vid kommande fredsuppgörelser. Den i seger upp-

lösta västfrontens högste befälhavare fick härvid röna det utomordentligaste bevis på hvilken hänförelse och tacksamhet som i enterteländer förenas med hans redan i världshistorien inskrifna ryktbara fältherrenamn.

Efter fotografi

Kliché: Kem. A.-B. Benot Silfverstens, Sjöen, Gbg

EN AF DE TYSKA U-BÅTARNE FÖREVISAS I LONDON. — Passerar Tower Bridge med den engelska örlogsflaggan hissad öfver den tyska.

MOT FREDEN.

Den största händelse, de senaste dagarna haft att bjuda torde vara president *Wilson's* ankomst till Europa. Den 13 dec. ankrade "*George Washington*" på yttre redan utanför Brest, hälsad med de hedersbetygelser som endast kunna ägnas världens närvarande mest betydande man, och den 14 anlände den store amerikanen under enastående ovationer till Paris.

Hvad som icke blef sagdt af Poincaré vid den minnesrika banketten i Elyséepalatset, då denne hälsade konung Georg som sin gäst, fick nu tusen tungor och ljud. Det var ej blott den man som kastat Amerikas afgörande hjälp i krigets stora vågskål, som här hyllades, utan äiven och framförallt rättfärdighetsfredens stora förkämpe, för hvilken ideal hjärtat hos tolkets stora flertal klappar gemensamt. Han hälsades som den förnämste

Efter fotografi af *Lenz Skjervegaard*.
 ENTENTENS GENERALISSIMUS MARSKALK FOCH (t. v.)
 SAMT HERTIGEN AF CONNAUGHT.

af dessa världens delegerade, hvilka i dessa dagar samlats i Paris för att reda ut de väldiga härfvor hat och krig skapat och slutgiltigt genomföra de invecklade och ofrånkomliga frågor, hvarpå världens öde för decennier framåt beror.

I det kaleidoskopiska aspekt vi nu se den i stark rörelse och under stora och oafbrutna händelsers inflytande varande världen är det omöjligt att på förhand draga några som helst slutsatser om arten och resultatet af förhandlingarnas gång vid fredsbordet. Visst är att hvad dessa dagar bjuda i förhandling och beslut har det allra största intresse för hela världen och att hela världen med kritik eller sympati skall följa det som sker. Och äiven om det ej fälles vid rådsbordet skall president *Wilson's* ord dock sannolikt väga tungt i denna krets af ententeländernas och Amerikas allra främste talesmän.

Forts. sid. 202.

Efter fotografi af *W. H. Jones, A. H. Jones, Skjervegaard, Skjervegaard*.
 GRUPP AF ENTENTE-STATSMÄN FÖRSAMLADE I LONDON. Fr. v. Orlando, Bonar Law, Clemenceau, Lord Curzon, Lloyd George, Sonnino.

DET BESEGRADE TYSKLANDS OBESEGRADE TRUPPER I BERLIN.

TYSKA INFANTRITRUPPER INTÅGA GENOM BRANDENBURGER TOR, uuder fanor i de tyska färgerna samt smyckade med blommor och grönt.

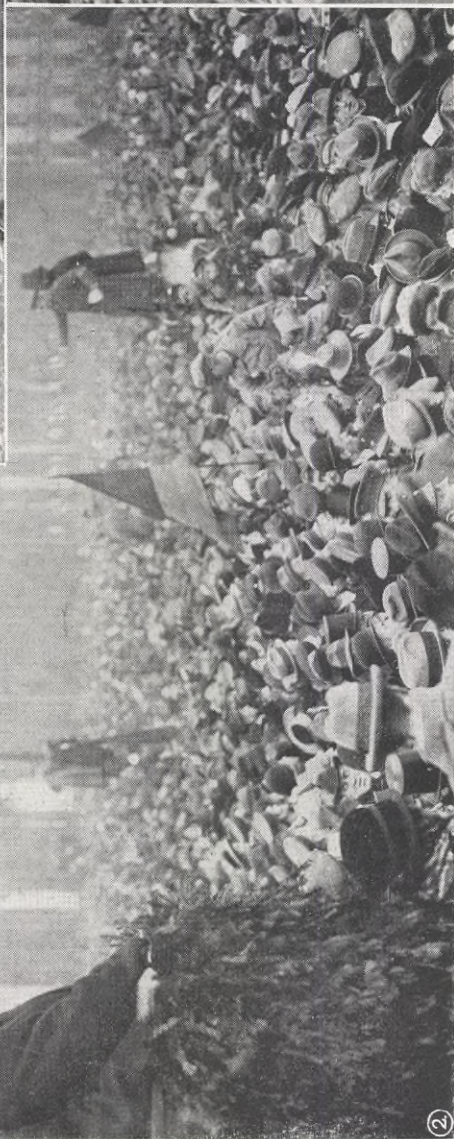

KAVALLERIET, liksom öfriga intågande trupper, under Tysklands färger. — Efter fotos.

Forts. fr. sid. 200.

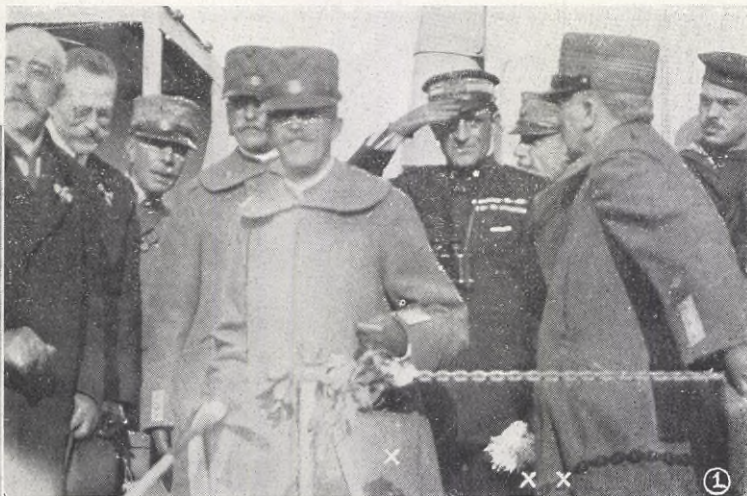
Världen är underrättad om att Tyskland är fullkomligt besegrad och att det måste gå med på ententens villkor hur hårda och oppflybara dessa än kunna bli. Världen vet mycket väl att en ired aldrig haft större möjlighet att beviljas på hänsynlösare villkor, men den vet äfven att aldrig någonsin i historien världen haft större intresse af att dessa villkor måtte bli mänskliga och milda än just här. Hvarje lidelsefritt tankande varelse inser det vanvettiga och vansktiga i att genom för tunga skuldbördor förvandla det centrala Europa till ett enda stort

1. GARDESDIVISIONEN med regementis- och tyska fanor.
2. EBERT (längst t. v.) TALAR till de intågande trupperna vid Brandenburger Tor
3. EN SOLDATHUSTRU får vid sin hemkomne makes sida till häst följa intåget.

ITALIEN I SINA NYFÖRVÄRFVADE
PROVINSER.

1. KONUNGEN AF ITALIEN (X) och italienska truppernas överbefälhavare GENERAL DIAZ (XX) ombord å krigsfartyget "Audace" inlöparde i Triests hamn hälsat af stora folkmassor.

2. ETT HUS I TRIENT, omedelbart efter italienarnes intåg i staden. Ägarne ha tagit fram ur sina gömmor tre italienska flaggor, ett porträtt af Garibaldi, en byst af kung Umberto I, för till Italiens nuvarande konung Viktor Emanuel III, hvilka föremål under tjugu års tid varit gömda undan den österrikiska polisens misstänksamma ögon.

3. PADOVA. En italiensk automobil stannar utanför Villa Giusti med de österrikiska parlamentärerna. Här under tecknades vapenstilleståndet.

fångelse och fattighus och därmed inleda ett nytt och fruktansvärt kapitel i det system, hvars totala bankrutt eklaterades genom världskrigets utmynnande i full världsanarki.

Man torde dock med all förtröstan kunna öfverlamna det hela till utvecklingens eget förlopp. Ty såväl i historiens som i individens lif röjer sig ofta, när lindren resa sig som skyhögst och skuggorna falla som djupast, något af den makt hvars lag heter utjämning och föröning.

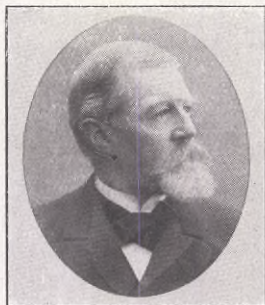
I Tysklands inre lif fortfar oron under det skenbara lugnet och spänningen når stundom en betydande höjd. För uppbående af sammanslutning och lösning af

Forts. å sid. 207.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

G. JOCHNICH.
F. d. Bruksägare. — Stock-
holm. — 90 år 19 dec.*

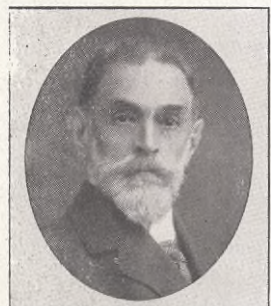
G. KLING.
Grosshandlande. — Göteborg.
80 år 17 dec.*

J. M. JOHANSSON.
Landbrukare. — Mellbyn.
75 år 10 dec.*

A. HEMBERG.
Direktör. — Lidköping.
60 år 27 dec.*

K. A. LINDMAN.
Konstnär. Landskapsmålare.
Stockholm. — 70 år 20 dec.*

J. O. LEJDSTRÖM.
Professor. — Stockholm.
60 år 19 dec.*

C. E. EKBERG.
F. d. Musikdirektör. — Tjörnarp.
60 år 11 dec.*

E. H. ELLBERG.
Professor. — Stockholm.
50 år 11 dec.*

S. A. H. SJÖGREN.
Prof. — Nytt. Förste inten-
dent v. Naturhist. Riksmuseet.*

A. LINDEGREN.
Slottsarkitekt. — Stockholm.
60 år 29 dec.*

K. STARBÄCK.
Lektor. — Gefle.
55 år 26 dec.*

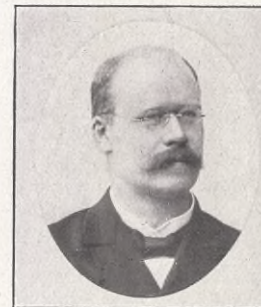
A. M. JANSSON.
Förste Aktuar e. — Stockholm.
50 år 24 dec.*

E. S. NYLANDER.
Provinsialläkare — Jäms-
högby. — 60 år 3 dec.*

K. A. H. WALLÉN.
Provinsialläkare. — Asker-
sund. — 60 år 30 nov.*

J. P. LUNDGREN.
Lasarettsläkare — Västerås.
60 år 14 dec.*

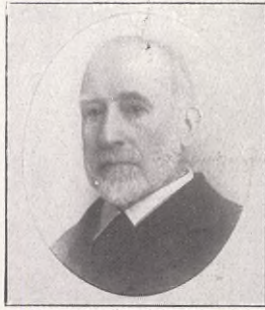

H. VON MATERN.
Prakt. Läkare. — Stockholm.
50 år 12 dec.*

* Data å sid. 206.

R. FIETTERSTRÖM.
Kontr. prost. Kyrkoherde.
Vadstena. — 80 år 18 dec.*

S. B. G. LAGERWALL.
V. Häradshövding. — Sthlm.
70 år 27 dec.*

S. H. S. TORPADIE.
Rådman. — Visby.
60 år 15 dec.*

K. A. HEDMARK.
Prost. Kyrkoherde. — Lidköping.
50 år 16 dec.*

R. M. SWARTLING.
Rytmästare. — Stockholm.
70 år 13 dec.*

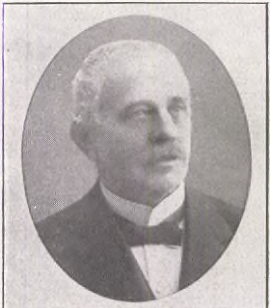
E. L. I. SILFVERSVÄRD.
Öfverste. — Borås.
55 år 26 dec.*

C. A. P. A:SON SJÖGREEN.
Öfverste. — Örebro.
50 år 27 dec.*

C. E. EHRLIN.
Marinintendent. — Karlskrona.
50 år 5 dec.*

F. H. HALLÉN.
Mejerikonstulent. — Varberg.
60 år 17 dec.*

T. A. SEGELBERG.
Länsveterinär. — Nyköping.
50 år 29 nov.*

T. A. J. WERNER.
Telegrafkom"issarie. Trelleborg.
— 50 år 26 dec.*

O. C. BOSTRÖM.
Öfverlärare. — Stockholm.
50 år 28 dec.*

C. J. NORRBY †.
F. d. Professor. — Unsala.
†. 31. † 15 dec.*

E. CLAËSSON †.
Pianist. — Stockholm.
F. 41. † 10 dec.*

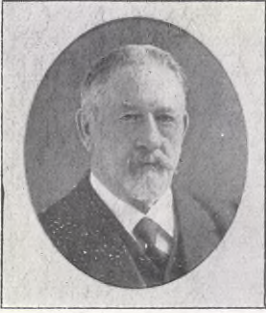
A. T. KIHLBAUM †.
F. d. Distriktskassör Östersund.
— F. 59. † 23 nov.*

P. M. QVARNSTRÖM †.
Ingenjör. — Stockholm.
F. 73. † 3 dec.*

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

T. C. T. THANING †.
F. d. Landtbrukare - Halmstad.
F. 38 † 6 dec.*

J. E. BERGGREN †.
F. d. Professor Domprost.
Upsala. — F. 43. † 12 dec.*

N. SVENSSON †.
F. d. Domänintendent. Olseröd — F. 44. † 9 dec.*

S. BOMAN †.
Handlande — Halmstad.
F. 74. † 4 dec.*

GUSTAF KLING. På sin tid deleg. i firmen Jos. Joseph & Co i Göteborg samt styr-led i Sjöförsäkr-a-b. Ocean, Sv. allm. sjöförs.-a-b; senare egendegare i Jönk l.
MACNUS JOHANSSON. Eg. egend. Mellbyn i Elfsb. l. fr. 81 mångårig ombudsman v. här. brandst-bol., fr. 87 ombudsman o. kass. v. köpm. på landet i Elfsb o. Skarab. l. b. andstodsbol.; fr. s. å. kassör o. räkenskapsför. v. Vedbo folkbank, mångårig landstingsman. fr. 81. Led. af Riksd. A. K. 95—101 o. 03—14, suppl. i bevilln.-lag., se-skr.-o. tillf. utsk.

AUGUST HEMBERG. Sdn 84 deleg. i firmen Alfr. Jubel & Co, 07 ensam inneh. verkst. dir. v. dess ombild. t. a-b. 11. Ord. i styr. f. Kribsvedals ullspinneri-a-b. 1900, verkst. i a-b. Lidk. såbladsfabr. i a-b. Lidk. slip-skiövr; led. af styr. f. Mell. Sveriges sockerfabr.-a-b sdu 05; led. af styr. f. Sv. missionsförb. 18 led. af stadsfullm. sdn 98, dess v. ordf. sdn 15, ordf. i drätselkomm. 99—07. v. ordf. i vatten- o. belysn.-verken, hamnkapten 85—07, led. af hamnstyr. sdn 13, led. af styr. f. Elem.-ä. öv. f. fl. sdn 10. Ordf. i dir. f. sjömanshuset, led. af dir. f. Lasar, led. af olika jernv. styr. Styr.-ordf. i Banka-b. S. Sverigs s. afd. kontor. — Landstingsman 11—17.

AXEL LINDMAN. Utg. fr. Konstakad. 75, ldk. konststuder. i Paris o. Rom. t. 90, agré af Konstakad. l. 84, led. 97; en af våra mest framstående marinmålare. V. ordf. i konstnärklubben 85—91, i Sv. konstnärslören. 01—12, i Sv. konstnär pens. o. underst. lören. sdn. 02. På sin tid led. af Konstakad. förvaltn.-nmd.

OSCAR LEJDSTRÖM. Utg. fr. Konserv. i Stockh. 82, af l. organ. o. musikdir.-ex; organ i Stockh. 83, lär. i solosång v. konserv. 98, professor där 13. Led. af Musik. akad., inneh. af Litt. et art.

CARL EKBERG. Stabstrup. v. Skån. hus.-reg. 79, musikdir.-ex. 88; musikdir. v. Smål. gren-kår 95, v. Karlskr. gren-reg. 03—11. Led. i sång-föreningar i Helsingborg o. Malmö, dirigent f. teaterorkester o. f. Sv. musikf. lokalafd. i Karlskrona. Mångårig mus.-lär. i Malmö; lemmat en omfattande undervisning per korrespondens inom o. utom landet. Numera bosatt i Strandtorp v. Tjörnarpövån.

ERNST ELLBERG. Aunst. i K. hofkap. 87—05 ord. altviol. 90; lär. i kontr. punkt o. komp. v. K. musikkonserv. 03, ord. sdn 04. Led. af Mus. akad.

CARL SJÖGREEN. Utg. fr. L. l. l. reg. 89, l. l. v. Gen.-stab 93, kapt. v. Kamr.-reg. 01, öfv.-löjtn. v. G. n-stab 12, öfverste där o. chef. f. krigshist. ad. 15, öfverste o. chef. f. L. l. reg. 17.

AUGUST (AGI) LINDEGREN. Elev v. Tekn. högsk. 77—82, v. Konstakad. 82—85, arkitekt i Öfverint. emb. 85, utl. studiere. 85—86, 88, 90 o. 96. Slottsarkitekt v. Drottningholm 94. Arkitekt, teckn., etsare. Utfört ett stort antal ritningar t. kyrkor, villor o. andra allm. o. ensk. byggnader, m. m. Biografi o. hetsid. portr. årg. VIII:4.

KARL STARBÄCK. Stud. 83, Hl. dr. 94, doc. i botan. 95, adj. i Hudskivall 97—02, sdn sista är lektor i Ulfes. Led. af Riksd. A. K. 02—14; telegraf-fullm. sdn 08, led. o. ordf. i ett hertal. komm. Styr. o. ordf. i Skådebanan, Stockh. sångarförb., Samf. f. hembygdsvård, hds-led. i stg. nation i Upsala o. Stockh. stud. sångarförb. Under sin riksdagsstud. en af det politiska Hfvets mera framträdande o. betydande personligheter. Biografi o. hetsid.-portr. årg. X:11.

MARTIN JANSSON. Stud. 88, fl. dr. 04; aman. v. Meteor. observ. i Upsala 97—02, v. meteor. drakstat. v. Hald (Jutland) 02—03, v. Stat. meteor. centralanst. 03—12; aman. i Kommerskol. 04—12, akt. 12—14, förste akt. sdu sista. år. Sdn 03 lär. i fysik i Lyceum f. fl. sdn 08 kassaförv. i samma skola. Försäkr.-aktuarius.

EMIL NYLANDER. Stud. 78, med. lic. 90, läk. v. Visby badanst. s. å. bitr. prov-läk. i Gefle distr. 91—94, 1° förste prov-läk. i Gäfve l. 95—97, ex. prov-läk. i Ede osv. distr. 93—04, ord. i Åsle distr. 04—07, prov-läk. i Jemshögs distr. sdn 07.

HJALMAR WAL. EN. Stud. 79, med. lic. 96, p-akt. läk. i Väddö 1900—04, stadsläk. i Öregrund o. ex. prov-läk. i Gäfve distr. 05—09, ex. prov-läk. i Kungälv distr. 09—14, prov-läk. i Tanums distr. i Boh. l. 14—16, sdn sista år i Åskersund. Led. af Stockh. l. landsting 08—09.

PETRUS LUNDGREN. Stud. 78, med. lic. 87, prakt. läk. i Stockh. 90—93, las-läk. i Strömstad 94, i Västerås sdn 95.

HARLE von MATERN. Stud. 89, med. lic. 99, sdn 09 läk. v. Stockh. stads barnpoliklinik å söder; prakt. läkare i Stockholm. Egnat sersk. intresse åt epidemivård.

RUDOLF FJETTERSTÖM. Stud. 56, prestv. 62, reg.-past. v. F. L. l. reg. 71—77, kyrkoh. i Ö. Ryd 77—86, folkskoleinsp. 81—92, kyrkoh. i Vadstena sdn 86 kontr.-prost 97. Ordf. i Vadstena stadsfullm. 08—16, landstingsman 95—14; ordf. i lasar-dir. 99—18, lärov.-insp. 88—06, led. af hosp.-dir. 87—18, ordf. i sty. f. dölst.-skola 87—95; styr.-led. i A. S. P.

BIRGER LAGERWALL. Stud. 67, hofr.-ex. 71, v. hid. 76. Sekr. i Stockh. stads byggn.-nmd 80—18; omb.-man i Stockh. stads brandst. bol. t. för-säkr. af lösegend. sdn. 83; kamrer v. Drottningholms slotts förvalt. 94—08.

HJALMAR TORPADIE. Stud. 77, hofr.-ex. 81, v. hid. 85 förste rådmann i Visby sdn 86. Ordf. i stadens hyresnmd sdn 17. Verkst. dir. i Sällsk. D. B. Vs sparb. sdn 05.

KARL HEDMARK. Stud.-88, prestex. o. folkekollekt.-ex. 94, prest. s. å., kyrkoh. i Söderfors 01—18, folksk.-insp. 06—14, kontr.-prost i Örbvhus kontr. 13—18; led. af kyrkoh. 15 o. 18. Kyrkoh. i Lidingsö d. å. På sin tid ordf. i komm.-st. i Söderfors, v. ordf. i komm.-nmd, ordf. i barnavn.-nmd. Inspekt. f. Lidingsö komm. samskola.

REINHOLD MAGNUS SWARTLING. Ulf. v. L. l. reg. hus. 72, skvadronch. 88, i res. 02. Franst. ryttare o. ridfär.; under många år privatlär. v. Stockh. ridinist.

ERNST SILFVERSVÄRD. Ulf. v. L. l. reg. gren-kår 83, adj. h. Kronpr. 01, h. Konungen 08, maj v. Göta l. l. g. 10, öfverste o. chef. f. Elfsb. reg. 16. Öfveradj. h. Konungen s. å.

HJALMAR SJÖGREN. F. 56, utex. fr. Tekn. högsk. 78, ex. t. bergsstaten i Lund 80, doc. i miner. o. geol. v. Ups. univ. 32—88, geolog h. Bröd. Nobel i Baku 85—89, prof. i geol. o. miner. v. Ups. univ. 89—94, prof. o. intend. f. de mineral. saml. v. Naturhist. Riksmus. 01, i dagarne utn. t. Förste intendent der. Biografi o. hetsid. portr. årg. VII:42.

CARL EMIL EHRLIN. Stud. 88, e. o. kam.-skr. v. Flott. civ. stat. 89, marin-int. 2 gr. 03, 1 gr. 11.

FREDRIK HÄLLEN. Efter afslut. skolestud. elev v. olika mej. i in- o. utl. 76—80, instrukt. i mej.-skötsel v. Ultuna landtblr.-inst. 86, mej. konsulent i Hatt. l. 93, förestånd. f. länets smöprof. 06.

TORSTEN SEGELBERG. Vet.-ex. 91, distr.-vet. 94, länsvet. i Ångerman-länsvet. distr. 10, i Södermanl. sdn 17; bat. vet. i Fältvet.-kårens res. 07, karantäns- o. exportbesikt. vet. i Hernösand 10.

THORGY WERNER. Stud. 88, e. o. ass. v. Telegr.-verket 93, kommiss. sdn 02, i Trelleborg sdn 12.

OTTO BOSTSÖM. Tekn. lär.-ex. 91, teckn.-lär. v. skolor i Stockh. sdn 91, v. Östermalms lärov. 03. Styr.-led. i Sve. tekn. lär.-sällsk. 95.

CARL JULIUS NORRBY †. Stud. 50, prestex. 52, prestv. 55, past.-ex. 69, domkyrkoadj. i Visby 60, lektor v. h. lärarinnesemin. i Stockh. 64, kyrkoh. i När 72, teol. assist. i Upsala 78, prof. i prakt. teol. o. kyrkoh. i Börje 82—96, konr.-prost 93—96; inspekt. f. Ups. folksk.-sem. 84—97, Preses v. prästm. i Visby 77, led. af kyrkoh. 93.

EUGÉNIE CLAËSSON †. Af l. organ.-ex. 67, akkompjantr. v. Musik. akad. konserv. 60—02; lärarinna i akkomp. o. pianospel. t. 06. Led. af Musik. akad., inneh. Litt. et art.

AXEL THEODOR KIH. BAUM †. Stat.-skr. v. Stat. jernv. 79; distr.-kassör. 95—13, led. af stadsfullm. i Östersund 97—09, ordf. i tax.-nmd 04—10.

PONTUS QVARNSTRÖM †. Efter tekn. o. prakt. studier chef. f. maskinfirma i Stockh. samt därefter under en följd af år chef. f. a-b. Lux. Efter vistelse i Amerika medarbet. i bankfirman Trädgård & Co. Q. var serskildt känd som en af vårt lands på sin tid dypersta tennispelare.

TERKEL THANING †. F. i Danmark, genomg. Sorø akad. där. o. egnade sig åt landtblr. Deltog i kriget 64; öfverflyttade t. Sverige 69 o. arrend. ekend. Hellerup t. 98. Bosatte sig s. å. i Halmstad. Sdn 94 led. af hushålln.-sällsk. nötboskapsprem.-nmd. å hvilken han egnade ett mycket förtj.-mestligt arbete; hans insats t. höjande af länets nötboskapsstam har varit af afgörande betydelse. Tilldelades 12 hushålln.-sällsk. guldmed.

ERIK BERGGREN †. Stud. 68, teol. dr. 93; prestv. 84; doc. i exeget. teol. 80, e. o. prof. i dogmat. o. moralteol. samt kyrkoh. i Jagby 88, professor i s. ämnen samt kyrkoh. i G. Upsala 91, förste teol. professor o. domprost i Upsala samt kyrkoh. i Vaksala 99, aisk. 09. Inspekt. i Vetsg.-nat. 99—09, f. Ups. folksk.-semin. 1900; led. af kyrkomöt. 98—03 o. 08. Ordf. i J. l. l. folksk.-skolan 11. Uppf. i andra rummet a. förl. t. biskop i Karlstad 07.

NILS SVENSSON †. Under många år fr. 84 landstingsman; led. af dir. f. Kristianstads lasarett, ordf. i komm.-nmd. o. st. ordf. i brandst.-komm. led. af styr. f. Ö. Skånes jernv. a-b, led. af hushålln.-sällsk. förvalt. utsk. i H. af Riksd. A. K. 91—08. Under en följd af år domänintendent i Krist. l. t. 13.

SVEN BOMAN †. Inneh. af firmen Sven B. i Halmstad. På sin tid stadsfullm., led. af tax.-o. pens.-nmd, förestånd. f. länets beklädn.-byrå. styr.-led. i Halmstads sparb., Halmst. manut.-lören.

Hvar 8 Dags
Postprenumeranter
erinras om vikten af att I GOD TID före jul
FÖRNYA PRENUMERATIONEN FÖR 1919,
för att därmed dels tillförsäkra sig tidningens alla
nummer för 1919 och dels erhålla dem utan afbrott.
EXP. AF HVAR 8 DAG.

SONEN.

Forts. o. s. ut fr. sid. 198.

i hans minne. Allt detta som nu händt, var det det hans son ve at säga med det gå fulla uttrycket i sitt ansikte.

— Jaså, Gregor var rädd för mig. Kanske var jag också rädd för honom. Det kan gå till så ibland mellan far och son, ser fröken. Och så tiger man, tills det är försent att tala.

Den främmande damen såg upp på mannen framför henne. Han var sig så olik mot nyss. Han såg trött och gammal ut, och underkäken darrade på honom. Och hon tyckte att hon vågade sträcka fram sin hand till farväl.

Krigsrådet tog den mellan sina båda händer och behöll den en stund.

— Kära fröken, sade han, ni skall ha tack för att ni kom. Och ni får inte gå utan att lofva att komma igen. Inte sant, det loivar ni? Ni skall hjälpa mig att lära känna min son! Och vi ska lära känna hvarandra, för Gregors skull. Jag vet att han vill det.

MOT FREDEN.

Forts. fr. sid. 203.

alla nu i det blå drifvande spörsmål har krafvet på en konstituerande nationalförsamling blifvit allt påfalligare och framstår för många som enda räddningen.

Till en af krigets många tragiska epiloger hör interneringen i Budapest af det gamla Österrike-Ungerns försvarare och störste hjälpare i nöden, general Mackensen. När generalen den 16 december anlände till Budapest underrättades han genom medlemmar från krigsministeriet och af ledaren för den franska militärmissionen om krafvet på hans aivärning och internering. Sedan bangården sparrats af 200 man och alla försiktighetsåtgärder vidtagits verkställdes beslutet, som gällde såväl fältmarskalken som hela hans stab. En styrka på 50 män har detacherats till hans bevakning.

*

De senaste underrättelserna från Portugal gifva vid handen att allvarliga oroigheter utbrutit i republiken. Förutvarande presidenten Sidonio Paes har mördats och som president i hans ställe har med 137 roster valts amiral Castro.

*

Medan i den öfiga världen nydaningen sker under oro och splittring har i Sverige en för vår framtid i högsta grad betydande författningsändring i största lugn och genom samverkan af alla partier genomförts i riksdagens båla kamrar nämligen den för vårt folk sedan lång tid tillbaka brännande rösträttsfrågan

jämte en del därmed sammanhängande frågor af demokratiserande natur. I föregående nummer återgaf H. 8. D. en bild af den nuvarande svenska regering, hvilken fått till sin uppgitt att för Sveriges del lösa en af viktigaste af de frågor, som tor närvarande hålla stora delar af världen i starkaste spänning.

Att Hvar 8 Dags litterära medarbetare bära landets förnämsta namn torde dess läsekrets säkerligen under alla årens lopp ha konstaterat. Därför underlåta vi att just i prenumerationstid upprepa namnen på snart sagdt alla Sveriges författare och utlofvande dem såsom blifvande medarbetare. Om någon vore intresserad af att kontrollera, hur många af de vid föregående årsprenumerationer utlofvade medarbetarne, som i själva verket förekommit i någon af de af våra veckotidningar som harom gjort utfästelser, torde resultatet bli ganska öfverraskande. H. 8. D. upp räknar icke alla dessa namn på svenska författare — våra medarbetare skola under årgångens lopp själva gifva sig tillkänna liksom hittills och de skola finna sig omgifna af endast landsmän — H. 8. D., ensam af alla, har aldrig öfversättningar utöfver följetongen, hvilken skrifart nu en gång mindre lämpar sig för våra svenska författare.

Redaktionen.

HVAR 8 DAGS nya utomordentligt intressanta

FÖLJETONG

SPELARE

af den framstående tyske författaren
LUDWIG WOLFF

tager i och med nästa nummer sin början. H. 8. D. är öfvertygad om att i och med denna roman bjuda sin läsekrets en i allra högsta grad fängslande litterär förströelse. Wolff rör sig med förkärlek i en högre social miljö, där intressanta och utpräglade karaktärer lefva de många möjligheternas rastlösa och händelserika lif. SPELARE är en roman af betydande värde, hvilken med ett fängslande och originellt motiv och en hufvudperson, som eröfrar alla våra sympatier, förenar en stil af sällsynt pregnans och skönhet.

Efter fotografier

Stil: Bengt Skjerve

ACHILLIEON, exkejsar Wilhelms slott på Korju, där de senaste meddelandena från Holland förnäla att exkejsarn skulle komma att för framtiden vistas.

Efter fotograf. ALLENS: BEING Sjöberg
 PRESIDENT WILSONS DOTTER, MISS MARGARET WILSON, (hvitklädd), har vistats i Frankrike under en längre tid, där hon sjungit för de amerikanska soldaterna vid fronten.

Under senaste tiden har öfver Danmark företagits en betydande transport af engelska, franska och belgiska *krigsfångar*, hvilka nu efter krigets slut återvända hem ur sin tyska fångenskap. I regel öfverföras fångarna med de danska Amerikaångarna från någon af de tyska Östersjöhamnarna till Köpenhamn och Helsingör och komma därigenom icke att stanna en så kort tid i landet. I Horseröd och på andra ställen äro änyo de gamla lägren, hvari ryssarna tidigare huserade, upprättade för deras förutvarande allierade. I Hel-

Efter fotograf. KLICHE: BEING Sjöberg
 FRANSKA KRIGSFÄNGNA OFFICERARE ANKOMMA TILL Helsingör.

singör och i Köpenhamn har man gjort mycken affär af de populära främlingarna. En sällsam och brokig anblick företeer också under dessa dagar Strøget med sina många i utpräglade uniformer klädda soldater, bland hvilka ej finnas så få färgade män.

Våra illustrationer förskrifva sig dels från den stora mycket mondäna danska badorten Marienlyst, där stor del franska och några belgiska officerare njuta sin efter utståndna vedermödor mer än lukulliska inkvartering och dels från det ögonblick då en ångare med krigsfångar inlöper i Helsingör.

Efter fotograf. ALLENS: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg
 FRANSKA OCH BELGISKA OFFICERARE FRÅN DE TYSKA KRIGSFÄNGELÄGREN PASSERA DANMARK PÅ VÄG HEM

INNEHÅLL: Direktör Claes Wirgin (biografi och helsidesporträtt). — Tyska, engelska, franska och italienska bilder. — Bilder till dagskrönikan. — Mot freden. — Veckans porträttgalleri. — "Sonen", novell af Bo Bergman.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
 För Berättelser och Historietter gäller o villkorligt förbud.